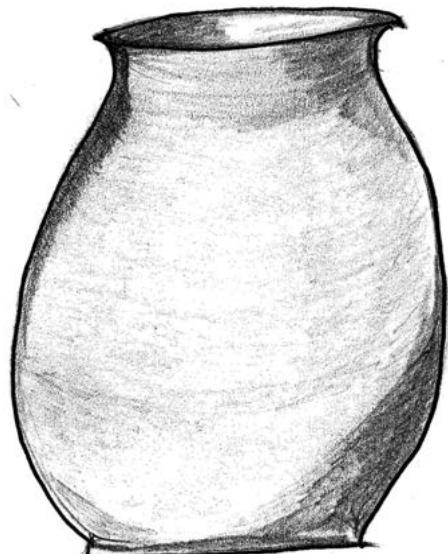

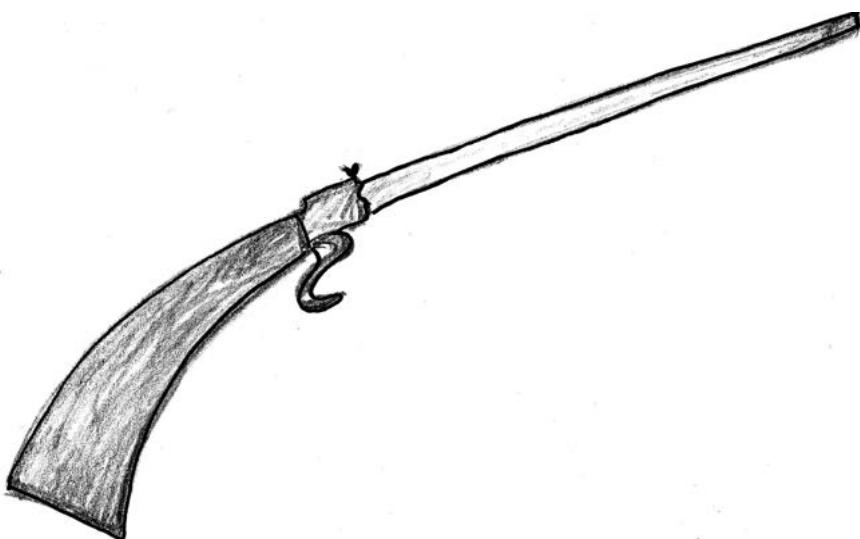
ہر مک پا پیسی زدرونگ

یے کسل گن ملے چک لہ ہر کپا فروی نہیں یودسوک جو۔ جق چک دے
فرو چک پوسی گھوری اتالہ تھونگ مہ چو کپا بجوے کھیونگے نہ بجوے ہر کونہ تھونے
من پو ہرتا شلنگ تلگس۔ دیکھہ نہ کھلتی مار پھی چھوپھی تلگے نہ سکنگے یقس۔ دیکھہ
نہ کھو سی گھوری اتالہ زیرس، ”لے اتنا یری شزدے نالہ تو اق پھی لیگی سنیان
اوینیں یود۔ یری شزدے یانی دی ماری بجو گھورے سونگے نالہ لیا خمو تو اق پھی
کھیونگ۔“

دو زیر بانہ اتا سی زیرس، ”لیاخمو گل لے بُو“ دو زیرے اتو سی ماری
بجو گھورے ژونگا کھیس جو۔

ایکھہ اے ہر مک پا فزو چک پوسی بلچکلری تواق پھی لیاخمو بلحق انا ژو خ
بیاسے مہ رگشے بیاسے فخو سے نہ گھوری اتو لہ زیرس، ”لے اتا دیک پخت پولیکی
منگموے گوید۔ یانی یا تواق پو کھیرے ژونگے مار بار پھی کھینگس نہ لیاخمو گوید۔“

اتو سی ”لیاخمو گل لے بُو“ زا زیرے دے تواق پو گھورے ژونگا
کھیس۔“ دیرے کھو دڑو لے لم دُوس چلکی کھه تھوننا نہ دو پچھید پو اے فزوی اتو نہ ٹم

ہر کم پاٹیںی زدروگ

تمھوس جو دے تو سی اے تو له ترس، ”لے رگا ھن یانگ گار شخنی ان؟“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”نا دی ماری بجولیا خمو تواق چی نہ بجوا کھیر بی ان۔

نی بولہ تواق چی لیکی سنیان اوئین یود۔“

دو زیر بانہ اے تو سی زیرس، ”اونا لیا خمو سونگ۔ ناسے دی گرکشہ تواق پو مار بار چی لہتگا کھیر بی ان۔“

”اونا لیا خمو سونگ نڈانگ نیسکا یونگ سپیپے بیا کھیونگ۔“

دو زیر بانہ اے تو سہ رنس جو تواق ژونگا کھیونگ فی تو سی زیرس، ”کھیانی تواق پو گھورے کھری ننگ نو سونگ۔ نا کھری بجو گھورے ڙی ننگ نو گوید۔“
یو زیرے سوسوسو سوے لم گن لہ درول لے کسل۔

دیرے تواق ژونگا کھیونگ فی او گھوری ننگ نو تھونس۔ بُسی تریا نہ زیرس، ”یلے بُونا لیا خمو ماری بجو چک کھیونگ سید۔ دیپک رگون پو نڈانگ لہ تا قرال گوید۔“
دیرے جق چی کھنک لہ بُسی زیرس۔ اتا یا مار پو بجو سے یقپا کھیونگ۔ زیرے نہ کھوسی تھب پیکھہ کلے مے تنگس۔

دیرے بجولہ ژھو کھور بانہ ہرتا ٿلنگ پو سی مار پو ہوپ تھینے نہ بجوینگ
ٿلنگ پو شلووق بیونگس جو دے فزو له لیکی خا منگ اوگس، کھوله خسمس، ”یو پا

نری یا ہلچکلری تواق پو لہ ہلتین دُوكٹُو کپا۔ یو ژروخ پو اتا فخوے دُوكپوپا نا فیانے گک۔ ” یوشمسے کھوتانگ نونہ یئونگسے سونگس لے کسل۔

ایکھہ تواق لیتفنی اتو بی فزو سی جتنے نیس خسوم لہ تواق پوینگ سمن رِندی تنگے ہرخ چی لفگنا سونگس لے کسل۔ کھوسی تواق پو ہرخ لفگنا نہ ڈم پو نہ ٹیمبو ہلچکلر لہ گار کھڈس جو بجنسے نیس سونگس لے کسل۔ کھوری کھا مک گن لہ سمن چھر فو قسے ژھوب ژھوب سونگس۔ تاکھولہ خمس، ” یو ژروخ پو اتا فخوے ژھونگ لہ تنگنا نہ، رب چحدنی ہلچکلری شوشوی کھیونگنؤکا؟ ” کھولہ سہ یوشمس ” یو ژروخ پو اتا فخوے دُوكپوپا نا فیانے گک۔ ” زیرے نہ کھوسے فیانے دُرس لے کسل۔ چک پو ٹھوڑو نہ فیانے گلیو سونگس۔ اے چک پو گلیو نہ فیانے ٹھوڑو سونگس۔ لم گٹ چکی کھہ کھونگ نیسا کا سہ ٹھوکس لے کسل۔

چک چک پو لہ گار گوے ان زیرے تریا نہ چک پو سی زیرس، ” چہ لے رگا کھن نا سی چنے رگشے تواق چی فخوسیدا، ٹنی اتو سی کھوانگ سہ می فخوے ژونگا کھیرے نہ ہرتا شلنی بجوے کھورے او نسیدشوک۔ یو اتا فخوے دُوكپوپا نا فیانے گوے ان۔ ”

دو کوا نہ اے ہر مکپا فزو سی زیرس، ” اونا کھری ہلچکلر پو رگیالہ، چھون

ہر مک پا ٹیکی زدروگ

گلے بلے تنگے یود پنی انسوک۔ ناسی ہر تج لہ فلمانہ ڈم پو نہ نیجو درا نیس سونگس۔“
دو کوا نہ تو اق پخوکھن ہر مک پو سی زیرس، ”لے رگا کھن ڈانگ نیسکوے
ہر مک پو درا نہ درا سونگس۔ تا ڈانی یا ہر مک گن ینگ ملے لہ بیا کھیونگ۔ تی
یولنگ تا گنگہ لہ نوسید، تی ہر مک گن ینگ دڑوہی مین۔ ڈانگ ینگ ملے چک
لہ یو نگ۔“ یو زیرے کھونگ نیس کا ینگ درلوس لے کسل۔

دیرے جنمے کھنک لہ کھونگ ینگ یوں چلی تھنے لہ تھوںس جو۔ یوںی تھنے
لہ موڑ یا گنگو اپنی چلکی ننگ پو یود سوک۔ کھونگ نیس کا دے ژھن پو موے ننگ نو
برانگ سہ دُکس لے کسل۔ دیرے ژھن لہ کھوئی سی اپنی لہ ترس، ”انا انو یوں
کننگ چہ خپیرا یود؟“

اپنی سی زیرس، ”چہ خپیرا یود لے بُو، یوں گننگ چنگ سہ تھیب تھب
چی مید۔ نا موڑ یا گنگو لہ سو سی چہ زیرید نہ چہ کوید؟“

کھوئی زیرس، ”لے انو کو سنے ژھور فے چھی سہ خپیرے تو نگ۔“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”لے ملی اتا تی یوںی بادشو شے درنگ نہ جتما
بدُون سونگس۔“

کھونگ لہ یو کوانہ زیرس، ”اخ لے، دے بادشو لیگی لیا غمو یود پا۔ کھو

رگسا؟“ چک پوسی اے له زیرس، ”لے ندانگ بادشاہ له فاتحہ باتھے له دوونگ۔“
دو زیرے نہ کھوئی اپنی کھدے کھودائی سی کھورے اوںگی کھوربہ نیسا کا ہلختمہ له
کھورے، بادشی رونگ کھنی فیوخ له اپنی سی زگور یین لم ہلتے کھونگ کھیرس۔ دیرے
کھونگ دیکھ تھوننا نہ کھونگ لہ تھونگ، ستونگہ ربے تنگے یودشوک۔ امّہ سبق زیربی
اخوند بخوند پھی سو سہ میدشوک۔

کھوئی سی اپنی له زیرس، ”انو جو یانگ کھوربو کھورے لو قسے سونگ۔ نیا
بادشاہ له سہ زدم بُودپی فیاق پھی یین دُوگید۔ کھوتتی اتالہ منگمو فتنی ان۔“ دو
زیرے نہ نیسا دے ستونگہ ربینگ جو کسے سبق زیرباڑو خی یین دُوکس۔ دُوکس نہ
کھوئی گرا خنو بیدپا۔

تواق فجوکھن پوسی زیرس۔ ”لے ندانگ نیسا کوے ہر بک پو یا موقعی کھہ
لیسنگ اوںگس نہ او نید، مید نہ مید۔“

اے ہر بک پوسی زیرس، ”اونا زیر ندانگ چہ بیک؟“
زیربا نہ تواق فپوسنی ہر بک پوسی زیرس، ”ندانگ نمزو بولبا چک نہ بادشی
رونگ کھنگ پو بنی کنگلوکھی خیمنگ پو فودید، دیکھ نہ کھیانگ دینگ جو کسے دُوک۔ نا
سی ینگ خیمنگ پو کلے نہ سہ بے تنگے ینگ فجو سے یغید۔ دیکھ نہ نا بادشی کھرنگ

گوید، سونگے سلام بلاں چھی بیا پسی لزاں، بوا گار شخس؟ زیرے ترید۔ تریا نہ کھوئی
زیربت، بوا گیورے جقے کھنک سونگس۔ زیربانہ نایا اللہ یا امام زیرے گوینگ
تیانین برائنگ تیانین قاؤ بیا سے نوید۔ دیکھ نہ بادشی بو له زیرید، اونا یری
شزدے نتی اتا سی ژھونگ لہ سونگے لوپی و خ لخسیری کیالبُوی چک بادشی شدیا
یقپا منے یودپی ان لو۔ دیکھ چپت پو منگموے گوانہ یری شزدے زیرے اتا
سی یو کھیونگا تلگفی ان۔ گوانہ یری شزدے یو شزدے یوس۔

زیربانہ کھوئی زیربت، تیا له بوا سی چنگ ہمنگ چھی بیاسغا مید کھیانی
غزوں تنگی ان۔ زیربانہ نایی زیرید، نیری شزدے یدانگ مہ چھیس نہ یری بی
دو کسکھی کھه بوا له تریا شوخ۔ شخے یافی زیر، می چک اوںگے یری شدیا خسیری
کیالبُوی یقسید زیرید دو چہ ان جو؟ یو یودپی انا مین؟ یودپی ان نہ یودپی ان
زیر۔ مید پی ان نہ مید پی ان زیر۔

زیربانہ خیارے مید پی بادشو سی چہ زیروک؟ کھیانی مزار پنگ نہ یو
زیر، حق ان لے بُوڑھا یا چھیم پو زیربا بجید فوسی نالہ اشن ژھرانگ ہلتینین یود
مے غدو سونگسید۔ کھری شزدے شوخمو کھولہ دے خسیری کیالبُو منے توںگ۔ زیربا
نہ کھونگ لہ خسید، نیلے ٹری بوا له اشن ژھرانگ نگ۔ خسیری کیالبُو کھیونگے کھولہ

شوخمو منے تو نگ۔ دیکھه نہ شامی تھو گوا نہ نا او نگے کھیانگ رونگ کھنگ پوینگ
نہ خیمنگ پو لینے فیونید۔ دیکھه نہ نڈانگ نیسکوسی خسیری کیا بوله فید بید۔“

زیرے نہ کھونگ چوق نمزوبل بول گوا نہ نیسکا سی بادشی رونگ کھنگ
پو بی کنگلوکھو بڑو سے خیمنگ پو فودے نہ دے بجھو فخوکھن پو دینگ جو کسے بادشاہ
نہ شوں زدیب تنگے دوکس۔

ایکھ تواق فخوکھن پو سی خیمنگ پو کل تھلبہ بلے تنگے پینچی فخو سے نہ کھو
بادشی کھرینگ سو نگس لے کسل۔ بادشاہ له سلام بلام پھی بیاسفی لزینگ تریں، ”انا
لے کسل بوا گار شخص؟“

زیر بانہ بادشی بُسی زیرس، ”چھ بیک لے رگا کھن بوا ستورے درنگ
نہ جنمے بُدون بگیاد پھی سو نگس۔ کھیانگ سُو ان گار نہ او نگنی ان؟“
زیرے تریا نہ کھو قاؤ بیا سے لُوس۔ گو رڈو نگس، برانگ رڈو نگس۔ دیکھه نہ
کھولہ کھرینگ نہ زان بان پھی کھیو نگس۔ یو زا پچھمنا نہ کھو سی بادشی بوله جوا بیاس۔
”یلے کسل نتی اتا سی نڈانگ ژھونگ لہ سو نگے نہ لو قپی و خ لہ کھور پو بلچو گوا نہ خسیری
کیا بولی چک بادشی شدیا امانت یقے یو دپنی ان لو۔ یو دیپک چت پو منگمو سے گوا
نہ اتا سی کھیو نگا تالغی ان۔ میری شرندے سونگ نہ یو لزو قے من۔“

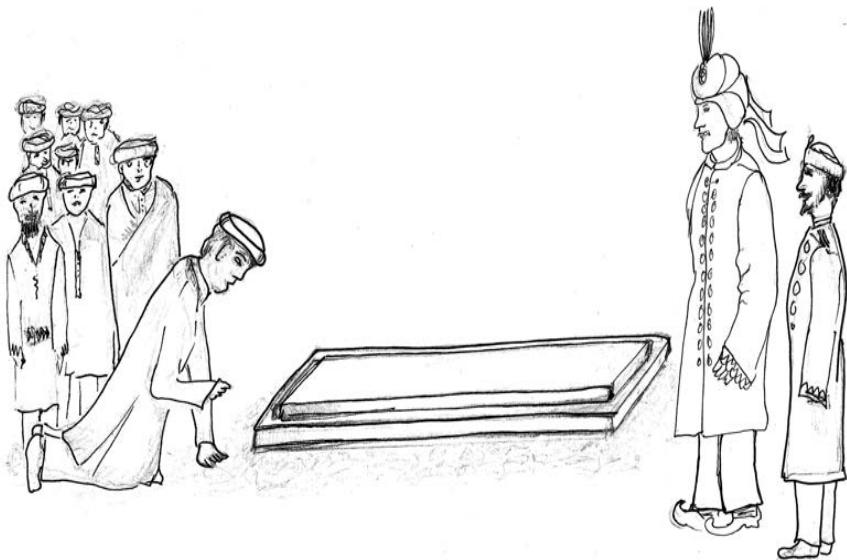
دو زیربانہ بادشی بُوسی زیرس، ”لے راکھن چنگ چھد کھے مید پنی ہنہ تی
بوا سی چنگ ہمنگ چھی بیاسفا مید، نہ نیا لہ کوسفا مید۔ نہ چھیم چھی زیرفا مید۔
دُوپکی سکل لہ خسیری کیالبُوی گار نہ کھیونگ؟“

دو زیربانہ کھو سی زیرس، ”لے ملی اتا نا غزوان چا تانگوک۔ یانگ مہ
چھیس نہ یری بوالہ تریا شو خس۔ بوا سی یود زیرس نہ نالہ تھوب کھن۔ مید زیرس نہ
مہ تھوب کھن۔“

دو زیربانہ اے می گنگہ سہ تنگ بگیا لے نہ زیرس، ”لے چہ سترو قمید چھی
یود؟ چہ چپیرے زیرید؟ تا شسفی می چلگی رو نگ کھنگ پنگ نہ چپیرے زیر و گا؟“

دو زیربانہ کھو سی زیرس، ”لے بادشی بُو یانگ شو خس۔ بادشاہ سی یود
زیرس نہ تھوب بتوک۔ مید زیرس نہ مہ تھوب ینگ۔“ دے جغی ژھن پو کھو کھر نگ
دُوکس۔

گیو خسپا نہ بادشی بُو نہ نیسکا ہلڑخمہ بخج گھورے بادشی دُو سکھی کھے او نگے،
فاتحہ باتھے بیاسے ہلڑخمہ بخمونگ بگو سے تنگے نہ بادشی بُوسی زیرس، ”یلے بوا کسل
دینے می چک او نگے کھو سی زیرید، نکھوئی اتو سی یری ہندیا خسیری کیالبُوی چک
لیقے یود لو۔ دو چہ ان جو۔ یو یود پنی انا مین؟“

دو زیربانہ ایکھہ بھو پھوکھن پو دے رونگ کھنگ پنگ جو کسے یود پی لا،
کھوسی دینگ نہ زیرس، ”ہئی لے بُوڑھا یا کھجیم پو مہ زیرفوسی مے غدو سونگے نی
چنگمہ لہ جو کسے یود۔ کھری شندے یو کھولہ کھیافی شونمو منے توںگ۔ یو زیر بو نالہ
بیجد شوک۔“

دو کوا نہ گنگمہ بگیا لے درو قسے زیرس، ”لے کھوے حق انمنگ۔ من کھولہ
شونمو بیا سے خسیری کیا بتو فیونگے منے توںگ۔ مید نہ بوا لہ ینگ ڈامٹے کھرس
کھرس گوات۔“

بادشی بُسی دے می لہ زیرس، ”یلے فڑو نالہ نہ نوزن مید۔ کھری خسیری کیا لبُو گو ان نہ کھیانگ فیونگسے کھیر۔“ زیربانہ کھوشخمو بیاسے سونگسے خسیری پچھونو کیا لبُو چک لہ تھقپہ تنگسے کھورے فیونگسے کھیونگس بُو۔

ایکھہ دے شرگو بجو پچھمن پو روئنگ کھنگ پوینگ نہ فیونگما سہ مہ گوا کھو شو خمو بیاسے یا کیا لبُو کھورے کھوری ننگ نو سونگس لے کسل۔ شرگو بجو پچھمن پو جنمہ خشوم سونگس، کھو دینگ نو نید او نگسے ہلتونے ہلتونے نہ کھو انا مزارنگ تروپسی ستب سونگس۔ دیرے کھو دینگ نہ لنگسے خیمنگ پولہ گو بو تیانین کنگ فرس سا فرس بیاسے یئونگس لے کسل۔ تھلبہ فید چی روئنگ کھنگ پوینگ سونگس۔ دیکھہ نہ خیمنگ پو کھوسی ینگ کلس۔ تھلبے پچھوپنجی ینگ کھلتی تنگسے پینچی پھو سے او نگما نہ کھو لہ ہر کافو چنگنگ نہ خسیری کفتشی یکہ چک بُودے یودے تھوبس لے کسل۔ کھولہ خسمس، یلے بادشی بونونگ یوری کھوربا او نگسے موے کفتشی یکہ چک پو یکھہ بُودنی ائمنگ۔ دو کھوسی کپتی کس بر چنگنگ بورے نہ اے یکہ چک پو ڈلے سونگس لے کسل۔

دیرے اے تو اق پچھمن پوسی کھو شسیدا یود زیر بو ہلاتا لہ او نگسے دے روئنگ کھنگ پو بی شدیا سنا کلے چنگ سکت پچی کوانا میدانگ ہلتس۔ دے من

ہر بک پاٹیسی زدروگ

نہ کھولہ دے بجو فچوکھن پو آہا نہ اوںکو تھونگس۔ تھونگنا نہ کھو سو نگے زیرس، ”لے رگا کھن نا کھیانگ فیونگما اوںغی اپا، کھیانگ دی روگ کھن پنگ نہ چہ بیاسے یوںگس؟“

دو زیربا نہ کھوسی زیرس، ”لے کھیانگ رب چھدفے انگنگ نا ہلڈانگما اوئید زیرے نہ درنگ نہ جقا خشوم سونگ۔ نا ہلتونے ہلتونے شیدسوک۔ ہلتونے ہلتونے نہ فی مک گن ٹھوب سونگسید۔“

دو زیربا نہ تواق فچوکھن پوسی زیرس، ”لے نا بادشی بوسی ینگ یا خسیری کیا بتو کو قسے کھیڑا خسمے شونخو بیاسے یونگ نو فنگ نہ کھیانگ فیونگما اوںغی اپا۔ اونا کھیانگ گار سونگنی اپا؟“

بجو فچوکھن پوسی زیرس، ”نا لہ خسیری کخشی یکہ چک تھوبسید۔ دو اے کپتی بر پوینگ بورے نہ اے یکہ چک پوڑے گوے ان۔“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”یا یا دو اتنا شونخو سونگے اے یکہ چک پوسہ ڈے کھورے اوںگ۔ دیکھه نہ ڈانگ نیسکو ٹیمبو گک۔“ دے تواق فچوکھن پوسی کپتی بر پنگ ہلتا نہ کھولہ دے خسیری کخشی یکہ چک پو تھونگس۔ تھونگنا نہ کھو یو گھورے شورس۔

دیرے بجو فخوکھن پولہ اے یکہ چک پو مہ تھوبارا لو قے او نگے ہلتا نہ کھو
لہ تھونگ۔ تو اق فخوکھن پوسی خیسری کفشو یققی ملسی کھہ نہ کھورے شورے
میدیوک۔ دیرے کھوسی کھو بدے کھیس لے کسل۔ کھو شورس، کھوسی بدس۔ کھولہ
شمس، ”یلے دی رب چحد پوسی یا کفشو کھورے بلکیونگ۔“ زیرے نہ کھوانگ
سے بلکیوس۔ دے تو اق فخوکھن پوشورے شونھو کھوری ننگ پوینگ جوکس۔

ایکھے بجو فخوکھن پو تھونے نہ چک لہ ترس، ”لے راگھن کھتی یو لینگ
یودپنی دے ہر یکپو بنی ننگ پو گو ان؟“ زیربانہ کھوسی کھولہ دے ہر یکپو بنی ننگ
پو ہلتنس۔ تئی زگو چھوکسے یودیوک۔ کھو گیب پوری کھورے ہلتا نہ کھولہ تھونگ۔
گیب پوینگ نو کرکونگ چک یودیوک۔ یا کرکونگ پوری ہلتا نہ کھولہ تھونگ۔
کھوانگ نید او نگے کھوری بُوسترنگ پولہ زیریدیوک، ”یلے بُوسترنگ پقنزی بجو
فخوکھن پو او نگس نہ کھولہ زیر، نا ملا او نگنا مید۔“ بُوسترنگ پوسی یا زیرس۔ دیکھه نہ
زیرس، ”تئی دے فیو کپو پچھو غوسی درنگ بل کھل تندیدلو، نا دیکھه گوید۔ نا کھیانگ لہ
زان بان پھی فخو سے یغید کھیانی زو۔“

دیرے تو اق فخوکھن پوسی نید او نگے دوکسے نہ زیرس، ”چو قا پا یا یلک گن
زلبے یوق ہے۔“

زیربانہ بُوسترنگ پوسی زیرس، ”کوئی ملک پویا کری زگوے تھوک بر لہ یود۔ بلٹی ملک پو ملک ڑھنگ تھنگار او قپنگ تھلپنگ تنگے یود۔ فمی ملک پو یا ننگونگ فیال لہ تنگے یود۔ خسیری کیا بیو غبیوسی ہشیدیا دونگ پنگ کھلتی فونگا تنگے یود۔ دے ڑھنگمہ کھولہ چہ بیاسے ہر تختا گل۔ کھولہ نام تھوبید؟“

بجو فخوکھن پولہ دے ڑھنگمہ چوق کوس لے کسل۔ موبائل کھلبا گوے من نہ کھو شو خمو بیاسے سونگے موڑیانگو اپنی چلگی نگ نو تھونس۔ کھوسی اپنی لہ زیرس، لے ملی انو نالہ یری گوچس چھی کو تھی چلگی فری رگوسید۔ نایانگ لہ تھد پھوکے چلگنگ مینید۔

اپنی سی زیرس، ”دو چہ بے ان لے ملی اتا؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”دو نایانگ لہ او نگے نہ زیروک۔ یری گوچس پو نا گونے گوے مین، یانگ لہ لزو قس کھیونگے مینی ان۔ کو تھی چلگی فری نالہ رگوپسی ان۔ لیاخمورے مین لے انو چھد پوے مہ مین۔ یری شرذے مارفو دخون چھی مارفو گونے نہ مارفو ڑینوی مین۔“ اپنی لہ غمول چھی غا مینے نہ کھوسی دے گوچس گن کھیونگے گونے دخون پو گوے کھے گلے کھوسونگس لے کسل۔ دیرے دے بجو فخوکھن پولہ زگوے فرول نہ لقپو چوق تنگا نہ کھولہ ملک پو تھوبس۔ کھو زگو فیسے ننگونگ

سوگس۔ شوغموبیا سے اوت پو سپرس۔ تا دے تو اق پخوکھن پو ژھن گوان پو گوے کھے تنگے نید او نگے یود۔

کھوسی زیرس، ”لے بُوسترنگ لو قے او نگسا؟“ کھوسی سکت پو فرانو بیا سے نہ زیرس، ”اونا چی نا لس چی سونگے لو قے او نگی ان۔“ دیکھه نہ کھو بلٹی ملک پو تھلمنی اوق نہ فیونگے بلڈنگ سونگے فے چو سے کھیونگس۔ مار چی سے کھیونگس۔ گھور با تنگے کرو سر بیا سے کھوانی درانگ درانگ زوس۔ دیکھه نہ تھپے چک فیونگے نہ یا فرانو سکت پیکھه زیرس، ”لے لے ثی دے فیوک پو چھوغوسی گیو خپی کھے سہ فُود تنگی تھک میدانگ۔ دو فری کھری گیو خپی کھابور پو سہ کھری گو سنیاسی کھے یود ہے،“ زیرے نہ کھو شوغموبیا سے بلٹی ملک پو تھلمنی اوق تنگس۔ تھپو گھورس، زگ چدس۔ گڑی ملک پو لقرھوت بیا نہ دو سہ تھوبس۔

دیکھه نہ کھو کڑینگ سونگس۔ کھولہ کوسیدا پا خسیری کیا بُو غبُوسی شدیا دونگ پِنگ کھلتري فُونگا تنگے یود زیرے۔ کھو سی غبُوس تھنگار یود پنی فُونگمہ بُونگونگ فیا قے فنگس۔ دو فی کھا فیس۔ خسیری کیا بُو فیونگا نہ خسیری کخشی یکو سہ دو بی کھلتري یقے یود سُوک۔ دو سہ کھولہ تھوبس۔ دیکھه نہ کھو کیا بُو لہ تھپے بورے گھورے بُونگس لے کسل۔ گڑی ملک پو ینگ گوپنی ملی کھے یقس۔ کھو کیا بُو نہ کفشو گھورے شورشور

لہ شورے گھوری ننگ نو سوگس لے کسل۔ دیرے کھونگ نو تھونے ہلٹور نید تنگے دُوكس۔

ایکھے تو اق پچوکھن پو بی بُوستِنگ پو گیو خپسی کھے او نگے کھولہ کھابور پھی فخو سے ”زو دی کھابور پو“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے پھڑو نو کھیانی گوندے ژھن لہ نہ رہن پچی ژام نالہ کھابور پچی فخو سے منمی ان؟ ژھن لہ زان پچی فخو سے کھیوگس۔ دیکھہ نہ کرو سر پچی کھیوگس۔“

دو زیربانہ بُوستِنگ پو سی زیرس، ”ایا نا ملا لو قتے مہ او نگفی؟“ دو کوانہ کھوسی ژینوی کنگیا چک پوینگ کنگمہ نیسکا تنگے بڑو م بڑم بین چھوگس لے کسل۔ بُوستِنگ پو سی زیرس، ”لے رُوسپہ تھوسا پا کنگمہ چک پو ژینوی آہا کنگلینگ بورے سوئی۔“ دیرے کھو گرِنگ سونگے ہلتا نہ خسیری کیا لبونہ خسیری کخشی یکہ چک پو نیسکا کھیرے میدشوک لے کسل۔

ایکھے بجو پچوکھن پو سی گھوری بُوستِنگ پو لہ زیرس، ”پھرے نہ سنیاس پچی ہندوق گھورے دونگ۔ تھونمورے می چک او نگمی ان۔ کھو او نگمو تھونگما نہ کھیانی نی گوے کھے قار پو تنگے نہ کھیانگ ٹوس۔ کھو او نگے چہ سونگ زیرے تریا نہ کھیانی

زیر، تا چہ بیک لے ککا، دنی نہ کھو ہلتونگ ٹھید زیرین کنگ فرس لق فرس یین
دُکس۔ دو سے چوق ییکھ کھو گلس۔ نا مہ نوا سو نویک۔ یاڑے من پو کھوسی ہلتونخ
مہ چوکپا گرانگ مہ چوکپا گوچس چی چحمد مہ چوکپا یقسے نہ درنگ اشی پانہ بر بیانہ
نا مہ ٹوں ناسو نویک؟

دو زیربانہ کھوسی زیربت، او نا کھتی سنین یین سو یود نہ کھیونگا سونگ۔

زیر نہ کھیانی زیر، چہ بیک لے ککا سنین یین سنگ نہ چحمدے سو نہ سہ گو بور چی
میدپنی ان۔ گنگمہ نہ چحمدے یودپنی ان۔ زیربانہ کھوسی زیربت، کھیانی سہ
فونگ نا ہر کوا گوید۔ دیکھ نہ کھیانی کھولہ زیر، شرکھی فیونخ لہ کرونگ چی سہ یوق
زیر سید ہے۔ لے ملی اتا، کھولیکی جکھمو چن چی یودپا، زیرے کھیانی یو زیر ہے۔
دیکھ نہ کھوسی ہندو ق تھنگچس تھنگس، سنیاس چی تنگے نید اونگس لے کسل۔

بُوسترنگ پو سی ہلتین دُکس۔ دیرے مو سی زیرس، ”یلے کھو او نانگ
ہے۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”او نا کھیانی نی گوے کھے قار پو تو نگ، کھیانگ
ٹوں۔“ مو سی کھوے گوے کھے قار تنگس، مانگ ٹوں۔ کھو گنگمہ لقہہ تھر بر ہر کیانگ رہ
کیانگ سو گفا ژو خ بیاسے دُکس۔ مو ٹوین دُکس۔ دے من نہ کھو تھو نس۔

تو اق فخوکھن پولہ دو تھونگما نہ زیرس۔ ”چھ سوگس لے اشے چھ سوگس؟“
 زیربانہ موسی زیرس، ”لے ملی اتا دمی نا بلتوینگ ڑھین کنگ فرس سا
 فرس بین دوکے نہ دو سے چوق کھو شرگو رگس۔ تا چھ بیک۔ نا مہ نوا سُونیک؟“
 زیربانہ کھوسی زیرس، ”نیا نیسکا وعدہ یودپی ان۔ نا شس نہ کھوانی کھروا۔
 کھوانگ شس نہ ناسی کھروا۔ او نا گروئی ستین گن لہ او نگ زیر۔“
 دو زیربانہ موسی زیرس، ”کھو گنگہ نا تمھغا چن چھی یودپا۔ سونہ سہ او نگ
 گو میدپی ان۔ سونہ سہ گبور کھوانگ میدپی ان۔“

دو زیربانہ کھوسی زیرس، ”یا او نا گوپا کھوانگ ہلڈنہ بیا کھیونگ۔ دیکھہ نہ
 کھو گار کھیربی ان نہ ڈانگ نیسکا سی کھیروک۔ دو سے ڈانگ نیسکا سی ہلڈنہ بیا
 کھیونگ۔“ موسی پھوڑھو بیاسے کھیرس۔ کھوسی تفری زگوفو دے تھنگس۔ کھروا لہ
 نیسکا سی لینے کھیرے زگوے کھے یقس۔ کھوتا کنگہ لقپہ تھر بر ہر کیانگ کھا مک ٹھحق
 ٹھو مسے ڈوک۔ تا کھڑو کھن پو سہ کھوانگ، ہرتین کھن پو سہ کھوانگ، پھوٹنگ کھن پو
 سہ کھوانگ۔ یوک لہ لزو قنؤک زیربانہ لواق یوک لہ لوقس۔ یوک لہ لزو قنؤک
 زیربانہ لواق یوک لہ لوقس۔ کھولہ خسمس، کھولیکی فخول کھن چھی انسوک، لقپہ تھوکپا
 چک کھوانگ لواق لواق لو غنگ۔ دیرے کھروا پچھمس۔

زگوے کھے یقے نہ مو سی شیلیب چی گھورس۔ کھوانی گینٹی چک گھورے
رونگ کھنگ پو ہرکوا سونگ۔ کھوسی ہرکوس، مو سی سا فنگس۔ دیرے ہرکو سے
برنگ گنگ گوانہ کھوسی زیرس۔ ”ردوے بے؟“

زیربا نہ اشو سی زیرس، ”لے ملی اتا یا کاڑو تی ان۔ یو تلے ہرڑک
ینگ۔“ نیسا کا سی دو تلے ردونگ کھیونگ۔ مو سی ردوا منس، کھوسی ہرڑکس۔ دیکھ
نہ مو سی زیرس۔ ”لے ملی اتا شرکھی لجونگ لہ کرکونگ چی سہ یوق زیرسید۔ کھولیگی
چکھموجن چی یودپا۔“

کھوسی ”یا“ زیرے شرکھی لجونگ لہ کرکونگ چی یقس۔ دیکھ نہ خیمنگ
کلس۔ رونگ کھنگ پو فخوا چھمس۔ شیلیب پو دے رونگ کھنگ پنگ بورے نہ
اسٹے لہ زیرس، ”یلے اشے تانڈانگ کھوانگ کھیونگا دونگ۔“ دیکھ نہ کھونگ سونگے
گسکو کھیونگ۔ نیسا کا سی تواق لینے کسکی کھے کلس۔ رس بس چی کھیونگے کھوے
کھلتري ستگس۔ دیکھ نہ نیسا کا سی سینے کھے کلے فقتُو بیا کھیرس لے کسل۔ دیکھ نہ کھونگ
رونگ کھنی ہڈیا تھوننا نہ کھو دیکھ یقس۔ دیکھ نہ تواق فخوکھن پو کھو فیالہ رونگ
کھنگ پنگ سونگ۔ مو سی گونگھی کھے نہ منس، کھوسی لینس۔

دیرے کھو رونگ کھنگ پوینگ فبس۔ کنگلکھی کھے خیمنگ کلس۔ چوق سا

فِنگنا نہ کھو کر کونگ پوری کھونگ گوالہ ہلتین دُکس۔ دے تواق فخوکھن پو کھوانگ سہ ہر ملپا لاء، کھولہ خسمس، ”کھو رب چھد فاسی کر کونگ پھی یوق زیرے یقسید۔ کھوسی پھی نہ چھی تھیب چھی بید۔“ زیرے نہ ہلتا نہ کھولہ ایکھے چھقو روگنگ کھنگ چھی تھونگس۔ کھو ہلتا لہ دینگ جو کسے دُکس۔ بجو فخوکھن پو سی کر کونگ پوری ہلتین یودپا۔ کھو لہ دو تھونگا نہ خسمس، ”یلے دی رب چھد فاینگ نہ بیوگسے مید پانا سہ مہ یئونگ،“ زیرے کھوسی کر کونگ پوری ہلتین دُکسے دیرے ژھن فید سوگس۔

دیرے ہر گونئے خشومی ملے لہ نہ چلنگ چھی منگموے ہر گوے کھیونگس یکھہ بوق سپوگس۔ دیکھ نہ دو لہ پو خشوم بیاس۔ رس چھی سہ یودسوک۔ دو لہ سہ پو خشوم بیانہ چک پولہ رس گھرو خشوم یوٹھے سوگس۔ گوانہ کھوسی زیرس، ”ہر گوں نہ خشوم کا سی ہر گوں۔ زبس نہ ژھنکا سی زبس۔ نیساپا اوگس نہ ژھنکا لہ اوگس۔ نالہ گھرو خشوم یوٹھے گو چا؟ نالہ ملا رگوسپا مید۔ ہائیگ کھرو انگ نہ فید رے چدے نا لہ من۔ دو مید نہ یو سہ کھدا فی کھیر۔ نالہ ملا رگوسپا مید۔“

زیربا نہ اے چک پو سی زیرس، ”لے ٹنینگ نہ چدے کھیرے چھ بید؟“ دینگ چوق می چک شے یکھہ کھیونگس دے روگنگ کھنگ پنگ تنگسید۔ کھوے ٹیشق پو فودے کھیونگس نہ کھیانگ لہ گھرو چوبیاد چور گو گوات۔“

دو زیر بانہ دے ہر گونمو سی زیرس، ”یا اونا نا ٹرا چا گوے۔ خشوم کا سونگے
کھوے کنگل کھی کھہ ہر کوا کھیونگ۔“ دولہ ٹھہنا کا نس۔

دیرے کھونگ ٹھہنا کا سونگے، دے رونگ کھنگ پو ہر کوا ریاض۔
تھلبونگ آہا دیہا فنگس۔ خینگ گن کوقے لقپا تلنگوک زیرے من نہ دیرے
دینگ نہ کھوسی زیرس، ”لے دیرے رونگ کھنگ پنگ شمی له سه دُوك چوکپا مید
ہے زیرے قا بیاس۔ دے من نہ آہا رونگ کھنگ پنگ نہ تواق فخوکھن پوسی
”یلے شمیونگ له سه دُوك چوکپا میدانگ، اے شمیونگ له سه لنگے اوںگ شک
ہے“ زیرے قا بیاس۔ دیکھ نہ دو سے زیرس، ”کھوئی تی ٹشق گن فودے کھیانگ
کھونگ ندانگ زا کھیونگ۔“ دو کوا نہ دے ہر گونمو نگ لیگی درو قے نہ کھونگ
شورس۔

تواق فخوکھن پو نہ بجو فخوکھن پو نیسکا دینگ نہ یو نگے تھوکس۔ تواق
فخوکھن پو لہ بجو فخوکھن پوسی زیرس، ”تا دی چنگ کھنگمہ ندانگ لہ خدا سی
شرزدے بیاسنی خسیرے ان۔ کھیانگ سونگے نی بوسترنگ پو لہ نی گونچس گن میں
زیرے گھورے اوںگ۔ مانگ لہ چورونگ بورونگ چی تھپے فرش گھورے
اوںگ زیر۔ کھیانگ سہ چورونگ چی تھپے گھورے اوںگ۔ دیکھ نہ ندانی نگا نؤ

کھیرے نہ درا درا بیا سے بگوید۔ ”دو زیرے شش ق پوینگ نہ گو فینونگے دُوس۔ تو اق
پخوکھن پوسونگے، ”ا شے ا شے“

زیربا نہ موسی درو قے ”چہ سونگ لے ملی اتا؟“
زیربا نہ کھوسی زیرس، ”یانی شو خمو اوت چی سپور۔ خدا سی نڈانگ لہ
سپرسید۔“

موسی، ”چہ سونگ لے ملی اتا؟“ زیرے نہ اوت چی سپرس۔
کھوسی زیرس، ”کھوے گونچس گُن کھیونگ۔ دیکھ نہ یانی چورونگ چی
فرے تھپے گھورے اونگ۔ نالہ سہ چورونگ چی تھپے گھورے اونگ۔“
دیرے تو اق پخوکھن پوسی گونچس گُن گھورے بگیو کسے کھوے شدیا
تمہنس۔ اشو سہ چورونگ چی فرے تھپے گھورے تمہنس۔ بجو پخوکھن پولہ کھوسی
گونچس گُن سکونے نہ زیرس، ”دی بوق خسومہ ا ہر کمسے مہ فونگ، یو لو قسو لو قسو کھیر با
یوس۔ یا ا شے یانی دی بوق چک پو کھیر۔ ناسی دی بوق چک پو کھیر یہ۔ کھیانی
دی بوق چک پو کھیر۔ یو کھیرے ننگ نلو قسو لو قسو سپُونگ۔“ پو خسوم سونگس۔

دیکھ نہ تو اق پخوکھن پوسی زیرس، ”دیو لدن چوک کھنی متنی شزدے
إن۔ ا شے سی کھیونگفو ا شے مانی کھیر۔ کھیانی کھیونگفو کھیانی کھیر۔ نانی کھیونگفو پو نانگ

ہر مک پا ٹیسی زدروگ

له یوق۔ تا خسیری کیا لبو له ندانگ درا فید یوس۔ خسیری کفشنی یکو روونگ کھنگ
پوینگ یودپنی و خ لہ کھیانگ لہ تھوبنی ان، دو کھری۔“

یو له کھونگ نیسا تھدے رنے ینگ دیو له دکھ سو له ہر مک مہ بے،
ہر کو مہ ہر گوے، غزون مہ تنگی پحمد بیاسے کھودانگ کھوتی نگ نگ لہ سونگے
تھدے دوکنی روونگ نہ چپرا۔ کھودانگ آنا ندانگ دینا۔ کھوتی کھینگ تھرا شتی کھینگ
کھرا۔

